

РЕШЕНИЕ

№ 769

гр. София , 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ в публично заседание на единадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Атанас Кеманов
Членове: Джулиана Петкова
Надежда Махмудиева

при участието на секретаря Тания Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Атанас Кеманов Въззивно гражданско дело № 20211000500065 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното :

С решение №3028/14.05.2020г., постановено по гр.д.№11363/2017г., СГС е : - осъдил Застрахователна компания „Уника“АД, ЕИК040451865, да заплати на П. Н. В., ЕГН*****, на основание чл. 208, ал. 1 от КЗ/отм/, сумата от 21 000/двадесет и една хиляди/лв., представляваща застрахователно обезщетение за вреда, настъпила на 08.09.2014 г. от застрахователно събитие „кражба“ на л. а "Мерцедес Бенц S" с рег. № ***, дължимо по застраховка „Каско“, ведно със законната лихва, считано от датата на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на л.а“Мерцедес Бенц S“ с рег. № *** до окончателното изплащане, като иска в останалата част, до пълния предявен размер от 48 000/четиридесет и осем хиляди/лв. и в частта, в която се претендира законна лихва за периода от датата на подаване на исковата молба - 05.09.2017 г. до датата на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на л. а "Мерцедес Бенц S" с рег. № ***, е отхвърлил предявения иск ;

-отхвърлил предявения от П. Н. В., ЕГН***** против Застрахователна компания „Уника“АД, ЕИК040451865, иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, за сумата от 14 400.40/четиринадесет хиляди и четиристотин цяло и четиридесет/лв. – обезщетение за забава за периода от 23.09.2014г. до 05.09.2017г. върху обезщетение по чл. 208, ал. 1 от КЗ/отм/ от 48 000 лв. за имуществена вреда, настъпила на 08.09.2014 г. от застрахователно събитие "кражба" на л. а "Мерцедес Бенц S" с рег. № ***, дължимо по застраховка "Каско".

Срещу решението в осъдителната му част е постъпила жалба от ответника, в която се правят оплаквания за неговата неправилност. Налице са основания за отказ от страна на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение, доколкото с поведението си застрахования е допринесъл за настъпване на застрахователното събитие, тъй като кражбата е извършена в момент, в който МПС е било отключено, а контактния ключ се е намирал вътре в автомобила. С тези действия ищецът не е изпълнил задълженията си по т.11.1.4 от ОУ към договора за застраховка вр. чл.207 от КЗ-отм. да съдейства за предотвратяване настъпването на вредите на застрахованата вещ, като не е положил грижата на добрия стопанин, което е основание да се откаже изплащането на застрахователно обезщетение. Оспорват се изводите на първоинстанционния съд, че ищецът е оставил в автомобила само талон част I-ва, доколкото по делото е представено удостоверение изх. №23643/15.09.2014г., издадено от МВР, от съдържанието на което се установява, че всички описани вещи в документа, в т.ч. и контактния ключ са се намирали в автомобила. Касае се за официален удостоверителен документ, който се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. От изложеното по-горе се установява, че са налице основанията по чл.211, т.2 от КЗ за отказ на застрахователя да заплати уговореното застрахователно обезщетение, поради което предявения иск следва да се отхвърли като неоснователен. В условията на евентуалност, ако съдът приеме, че претенцията е установена по основание, то следва да намали размера на обезщетението с процент на съпричиняване по-голям от 50%, тъй като застрахования е допуснал много нарушения, които са в пряка връзка с настъпване на застрахователното събитие. Претендират се разноски.

Ищецът не е депозирал отговор на подадената жалба.

Срещу решението в отхвърлителната му част е постъпила жалба от ищеца П.В., в която се правят оплаквания за неговата неправилност. Начинът на настъпване на застрахователното събитие се установява по безспорен начин както от обясненията на застрахования, които са били депозирани пред застрахователя, така и от показанията на разпитания по делото свидетел. Между тях не е налице съществено противоречие, което е основание да се кредитират изцяло свидетелските показания. Оспорват се изводите на съда, че са налице основания за намаляване размера на следващото се обезщетение за имуществени вреди, тъй като с поведението си застрахования не е изпълнил съществени задължения по договора, които са от такова естество, че са увеличили риска от настъпване на застрахователното събитие. Дори да се приеме, че е налице такова нарушение, то отворените прозорци на автомобила не са способствали за настъпване на застрахователното събитие, тъй като превозното средство разполага с фабрична алармена система и блокировки, които затрудняват запалването на двигателя и привеждането му в движение. Неправилни са изводите на съда и в частта, в която е прието, че застрахователят не е изпаднал в забава, тъй като не е била прекратена регистрацията на застрахования автомобил. Такова изискване на закона има само в случая, в който застрахователното събитие е „тотална щета“ по смисъла на чл.193, ал.4 от КЗ-отм. С оглед на горното моли

съда да отмени решението в обжалваната му част и постанови друго по същество, с което да уважи изцяло предявените искове.

В срок е постъпил отговор от ответника, в който се изразява становище за неоснователност на подадената жалба. Съдът е ценил направеното от ищеца изявление за настъпили неизгодни за него факти, което е било направено пред органите на МВР, с което е признал, че в автомобила са се намирали контактния ключ и талон част I-ва, вследствие на което е формирал извод, че застрахованият е допринесъл за настъпване на застрахователното събитие. Съобразил е и това, че е налице разминаване между обясненията на застрахования и показанията на разпитания по делото свидетел, които показания следва да се кредитират частично. Моли съда да отхвърли подадената жалба.

Съдът като съобрази твърденията и възраженията на страните, както и представените по делото доказателства намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Жалбите на страните са в срок и производството пред въззивния съд е допустимо. По същество основателна е тази на ответника.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, поради което съдът е обвързан от направените в жалбата оплаквания, които касаят неговата правилност.

Разпоредбата на чл.211 от КЗ-отм. предвижда, че застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само при неизпълнение на задължение по застрахователния договор, което е значително с оглед интереса на застрахователя и е било предвидено в закон или в застрахователния договор. Касае се за хипотеза, при която застрахованият не изпълнява виновно задължения предвидени в закона и договора, което неизпълнение се намира в пряка причинна връзка със съществено увеличаване на риска или е довело до неговото реализиране и затова следва да се приеме, че при изпълнението на тези задължения не би се стигнало до настъпване на застрахователното събитие.

Съобразно общите правила за разпределение на доказателствената тежест застрахователят е този, който трябва да докаже, че виновното неизпълнение на задължението на застрахования е причина за настъпване на застрахователното събитие. В случая се установява твърдяната причинна връзка, което е основание да се приеме, че е налице изключен риск, което дава право на застрахователя да откаже заплащането на застрахователното обезщетение.

По делото не е било спорно, че при сключването на договора за имуществена застраховка „Каско“ застрахованото лице е декларирало 2 бр. контактни ключа за застрахования автомобил, а след настъпването на застрахователното събитие е предал на застрахователя само един от тези ключове. В уведомление по щета №13111870470 е посочил, че в автомобила по време на неговата кражба са се намирали голям талон и договора за покупко-продажба на същия.

Съгласно чл. 33 от Наредба № I - 45/24.03.2000 г., свидетелството за регистрация се състои от две части, всяка от които съдържа данни за превозното средство и неговия собственик. Част I-ва служи за идентифициране на превозното средство и при необходимост се носи от водача при ползване на превозното средство, както и удостоверява правото на разпореждане на собственика с превозното средство. Оставянето на свидетелството за регистрация Част I-ва в автомобила в случая съставлява неизпълнение на задължението на застрахования по т.11.1.4 от Общите условия на застрахователя, което обаче е основание да се намали размера на следващото се обезщетение, а не да се изключи изцяло отговорността на застрахователя. Това е така, тъй като оставянето на контролния талон в автомобила не е способствало за настъпването на застрахователното събитие/кражба/, а би улеснило възможността превозното средство да напусне границите на страната, което би затруднило разкриването на престъпното деяние.

Неизпълнението на второто задължение на застрахования е съществено, което дава право на застрахователя да откаже да изплати следващото се застрахователно обезщетение. По делото е представено Удостоверение от 15.09.2014г., издадено от МВР-гр. Варна, от съдържанието на което се установява, че ищецът П.В. е заявил извършена на 08.09.2014г. кражба на документи, пари и 1 бр. контактен ключ за застрахования автомобил. В тази си част документа не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, тъй като се възпроизвежда изявлението на пострадалия за вида на отнетите вещи. От съдържанието на това изявление не се установява, че контактният ключ се е намирал в купето на автомобила, а само това, че е бил предмет на извършена на 08.09.2014г. кражба.

От показанията на разпитания по делото свидетел А., кредитирани от съда като обективно и компетентно дадени се установява, че в деня, в който е настъпило застрахователното събитие ищецът е паркирал застрахования автомобил пред стопанисвания от него магазин, заключил го, и поставил портфейла си и контактния ключ в чантата, която носел със себе си. Впоследствие двамата установили, че останената в магазина чанта липсва.

Непредаването на втория ключ от ищеца на застрахователя се дължи на това, че е откраднат непосредствено преди кражбата на застрахования автомобил поради оставянето му без надзор от застрахования. Именно това обстоятелство е създавало предпоставка за противозаконното му отнемане /сходна хипотеза е била разгледана в Решение № 184 от 24.02.2016 г. на ВКС по т. д. № 3092/2014 г., II т. о., ТК/.

Налице са основанията по т.6.5.17, б. "е" от ОУ за отказ на застрахователя да заплати следващото се застрахователно обезщетение.

Предявеният иск за заплащане на застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка „Каско“ е изцяло неоснователен и следва да бъде

отхвърлен. Неоснователен е и искът за заплащане на претендираната законна лихва, предвид функционалната връзка между двете претенции.

Налице е частично съвпадане на изводите на първоинстанционния и въззивния съд, поради което обжалваното решение в осъдителната част следва да бъде отменено като неправилно и постановено друго по същество, с което исковите за заплащане на застрахователно обезщетение и лихва за забава се отхвърлят като неоснователни. В останалата част решението следва да бъде потвърдено.

В полза на ответника следва да се присъдят направените пред настоящата инстанция разноси, които се изразяват в заплатена държавна такса от 420 лв. и юрисконсултско възнаграждение от 300 лв.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №3028/14.05.2020г., постановено по гр.д.№11363/2017г. на СГС в частта, в която Застрахователна компания „Уника“ АД, ЕИК040451865 е осъдена да заплати на П. Н. В., ЕГН*****, на основание чл. 208, ал. 1 от КЗ/отм/, сумата от 21 000/двадесет и една хиляди/лв., представляваща застрахователно обезщетение за вреда, настъпила на 08.09.2014 г. от застрахователно събитие „кражба“ на л. а "Мерцедес Бенц S" с рег. № ***, дължимо по застраховка „Каско“, ведно със законната лихва, считано от датата на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на л.а“Мерцедес Бенц S“ с рег. № *** до окончателното изплащане на сумата, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА** :

ОТХВЪРЛЯ иска на П. Н. В., ЕГН***** срещу Застрахователна компания „Уника“ АД, ЕИК040451865 за заплащане на сумата от 21 000/двадесет и една хиляди/лв., представляваща застрахователно обезщетение за вреда, настъпила на 08.09.2014 г. от застрахователно събитие „кражба“ на л. а "Мерцедес Бенц S" с рег. № ***, дължимо по застраховка „Каско“, ведно със законната лихва, считано от датата на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на л.а“Мерцедес Бенц S“ с рег. № *** до окончателното изплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА решение №3028/14.05.2020г., постановено по гр.д.№11363/2017г. на СГС в частта, в която са отхвърлени предявените от П. Н. В., ЕГН***** против Застрахователна компания „Уника“ АД, ЕИК040451865, искове : за сумата от 14 400.40/четиринадесет хиляди и четиристотин цяло и четиридесет/лв. – обезщетение за забава за периода от 23.09.2014г. до 05.09.2017г. върху обезщетение по чл. 208, ал. 1 от КЗ/отм/ от 48 000 лв. за имуществена вреда, настъпила на 08.09.2014 г. от застрахователно събитие "кражба" на л. а "Мерцедес Бенц S" с рег. № ***, дължимо по застраховка "Каско" ;

за заплащане на застрахователно обезщетение за вреда, настъпила на 08.09.2014 г. от застрахователно събитие „кражба“ на л. а "Мерцедес Бенц S" с рег. № ***, дължимо по застраховка „Каско“, за разликата от 21 000/двадесет и една хиляди/лв. до 48 000/четиридесет и осем хиляди/лв.

ОСЪЖДА П. Н. В., ЕГН***** да заплати на Застрахователна компания „Уника“ АД, ЕИК040451865, сумата от 720/седемстотин и двадесет/лв., представляваща направените пред въззивната инстанция разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в месечен срок от връчването му на страните пред ВКС по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____